

Griffiennr. :
Not.nr. : 66.26.668/99

OPENBARE TERECHTZITTING VAN 02 OKTOBER 2007

De rechtbank van eerste aanleg, zitting houdende te Gent, **eenentwintigste** kamer, rechtsprekende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken:

Gezien de stukken van vervolging :

In de zaak van het openbaar ministerie tegen :

1. _____, gerechtsdeurwaarder, geboren te _____ op _____, wonende te _____
2. _____, zonder beroep, geboren te _____ op _____, wonende te _____
3. _____ stadsbediende, geboren te _____ op _____, wonende te _____
4. _____ metselaar, geboren te _____ op _____, wonende te _____
5. _____ ingeschreven in het handelsregister _____ onder nummer _____ en met zetel te _____

VERDACHT VAN :

De eerste, de tweede, de derde, de vierde en de vijfde

Als daders, ofwel om het hieronder omschreven misdrijf te hebben uitgevoerd, ofwel om aan de uitvoering rechtstreeks te hebben medegewerkt, ofwel om door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet had kunnen

*tegen alle overh. t. d. d. :
1. 2. 3. 4. 5. (zie ook 2. 3. 4. 5. blz.)
tegen alle verschuivingen*

HOGER BEROEP op 15/10/07 door
HOGER BEROEP op 15/10/07 door *Dat O. M. tegen*
HOGER BEROEP op 16/10/07 door *Marynus Mentzer (1. 2. 3. 4. 5. blz.)*
** zie ook 2. 3. 4. 5. blz.*

worden gepleegd, ofwel om door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, rechtstreeks het misdrijf te hebben uitgelokt

A. Bij inbreuk op de artikelen 42 § 1, 1°, 66 (1°, 2°, 3° en 5° lid) en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titer IV van voormelde wet en voormeld decreet, namelijk door zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijk vergunning van het college van burgemeester en schepenen gebouwd te hebben, een grond gebruikt te hebben voor het plaatsen van een of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd):

1. door op het terrein, gelegen te _____ en in een landschappelijk waardevol agrarisch gebied, ten kadaster gekend onder _____ in eigendom toebehorende aan _____ hoger vermeld en aan _____ geboren te _____ op _____ en wonende te _____ na een bestaande illegaal opgetrokken woning te hebben afgebroken een op de fundering na een nieuwbouw te hebben opgericht. _____ te _____ op niet nader te bepalen data in de periode gaande van 08.11.1999 (st. 2 + 5) tot 14.12.1999 (st. 2)

2. en de sub 1 omschreven toestand in stand gehouden te hebben te _____ in de periode van 15.12.1999 tot en met 30.04.2000.

de feiten sub 1 en 2 thans strafbaar overeenkomstig de artikelen 1, 2, 99 § 1-1° (en § 3), 146-1°, **146-2 lid**, 147, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (BS 08.06.1999) met de omstandigheid dat de vierde en vijfde verdachte een persoon is die wegens zijn beroep of activiteit (aannemen van bouwwerken) onroerende goederen koopt, verkavelt, te koop of te huur zet, verkoopt, of in huur geeft, bouwt of vaste of verplaatsbare inrichtingen opstelt of die bij die verrichtingen als tussen persoon optreedt

B. Bij inbreuk op de artikelen, 1, 2, 99 § 1-1° (en § 3), 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (BS 08.06.1999) de bij artikel 99 § 1-1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd,

HOGER BEROEP op 16140107 door Del-O.M. tegen _____ (1° lid)
HOGER BEROEP op 16140107 door _____ (2° lid), _____ (3° lid)
HOGER BEROEP op 16140107 door Mel-E.-M. tegen _____ (4° lid)

verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken, *die geen betrekking hebben op de stabiliteit* in casu :

door op het terrein en de werken omschreven onder de tenlastelegging A 1.

de sub A.1 omschreven toestand in stand gehouden te hebben

te _____ in de periode gaande vanaf 01.05.2000 tot de uitvaardiging van het bevel tot dagvaarding, zijnde 17 november 2006

met de omstandigheid wat betreft de vierde en de vijfde dat het misdrijf gepleegd werd door instrumenterende ambtenaren, vastgoedmakelaars en andere personen die in de uitoefening van hun beroep of activiteit **(in casu aannemer van bouwwerken)** onroerende goederen kopen, verkavelen, te koop te huur zetten, verkopen of verhuren, bouwen of vaste of verplaatsbare inrichtingen ontwerpen en/of opstellen of personen die bij die verrichtingen als tussenpersonen optreden bij de uitoefening van hun beroep (art 146-2° lid vermelden)

De vijfde

tevens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig art. 42 en 43bis van het Strafwetboek, te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van een bedrag van € 19.010,65 zijnde **hetzij** de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, **hetzij** goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld, **hetzij** inkomsten uit belegde voordelen, waarbij de rechter, indien de zaken niet kunnen worden gevonden in het vermogen van de beklaagde, de geldwaarde ervan dient te ramen (het equivalent bedrag).

Berekening

- Factuur dd. 25.11.1999 ten bedrage van 450.029 BEF. (st.84)
- Factuur dd. 22.12.1999 ten bedrage van 316.859 BEF. (st. 85)
- Totaal: 766.888 BEF. of 19.010,65 euro

Nopens de procedure

1. De rechtbank nam inzage van de stukken van de rechts pleging.

Bij de behandeling van de zaak en in de processtukken werd gebruik gemaakt van de Nederlandse taal.

2. De dagvaarding werd overgeschreven op het hypotheekkantoor op 27 februari 2007.

3. Op de openbare terechtzitting van 4 september 2007 aanhoorde de rechtbank :

-de vordering van het Openbaar Ministerie, uitgesproken door
substituut-procureur des Konings;

-de beklaagden

	vertegenwoordigd door meester	loco
meester	advocaat te	en
meester	advocaat te	

-de beklaagde in zijn middelen van verdediging,
voorgedragen door hemzelf, bijgestaan door meester
advocaat te

-De beklaagde rechtspersoon

in haar middelen van verdediging, voorgedragen
door meester die de aangewezen lastehebber ad hoc. meester
advocaat te
vertegenwoordigt.

Nopens de feiten

4. Op 14 december 1999 stelde de politie van een
bouwovertreding vast te De bouwvergunning was niet
op de werf aanwezig. Nazicht op de dienst Stedebouw leerde dat enkel een
attest voor instandhoudingswerken werd afgeleverd voor het bestaande
bouwwerk door

Wanneer de politie de werf wil verlaten komt de aannemer toe. Het betreft
De politie beval mondeling dat de werken dienden te
worden stopgezet. Deze stopzetting werd bevestigd bij burgemeesterbesluit
van 17.12.1999.

Voor de werken werd geen architect aangesteld. De aannemer heeft zelf een plan van de bouwwerken opgemaakt op basis van het bestaande gebouw. Een bouwplan van de bestaande woning was niet voorhanden.

De volgende werken werden uitgevoerd (stuk 3 van het straf dossier):

- de benedenverdieping is reeds volledig opgetrokken in snelbouwstenen. De gewelven zijn reeds geplaatst en opgegoten met beton. Men is reeds begonnen aan de bovenverdieping in snelbouwstenen tot op een hoogte van 1,40 meter van op de gewelven;
- op de benedenverdieping is reeds gestart met het plaatsen van de buitenmuren in facadesteen.

verklaarde aan de politie dat hij handelde in opdracht van
Hij startte met de werken op 8.11.1999. De aanvankelijke opdracht was het verbouwen van de bestaande woning. Hij zou verschillende keren om een bouwplan hebben gevraagd, maar men zou hem gezegd hebben dat ze het niet vonden. Toen de werken werden aangevat bleek dat de woning volledig gescheurd was. Volgens zat er dan ook niets anders op dan de volledige woning tot op de fundering af te breken en dan terug op te bouwen. was zich van geen kwaad bewust.

Volgens is de woning niet zijn eigendom. De woning zou in 1997 zijn geschenkt door zijn echtgenote aan de kinderen. De woning behoorde toe aan door schenking tijdens het huwelijk. Zij huwden zonder huwelijkscontract. Hij zou nooit opdracht gegeven hebben tot nieuwbouw. Op een bepaald moment zouden er scheuren zijn geweest en de aannemer zou het initiatief genomen hebben om de muren weg te breken en herop te bouwen zonder voorafgaande consultatie van en de kinderen.

bevestigde dat zij en haar broer eigenaar zijn van de woning. en zijzelf gaven toestemming voor het uitvoeren van instandhoudingswerken. Eens de werken aangevat zou er instortingsgevaar zijn geweest. De aannemer zou eigenhandig het initiatief hebben genomen om af te breken en herop te bouwen.

verklaarde dat het de bedoeling was dat zijn zus in het huis zou gaan wonen en dat er met dat doel een overeenkomst werd bereikt met betrekking tot de uitvoering van verbouwingswerken. De ouders zouden het gebouw geschenkt hebben aan hun kinderen in 1997 en zouden nog het vruchtgebruik hebben. Volgens waren het zijn ouders die opdracht gaven om de werken uit te voeren.

5. De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap vorderde bij brief van 27 juli 2005, gelet op de ligging in landschappelijk waardevol agrarisch gebied, het herstel in zijn oorspronkelijke staat met verwijdering van woning, vloerplaat en funderingen op straffe van een dwangsom van 150 euro per dag (herstelvordering dd. 27 juli 2005) (stuk 47 van het straf dossier). Nu de woning een louter residentieel karakter heeft, betreft het een zonevreemde woning. Aan de voorwaarden van artikel 145bis DRO is niet voldaan.

6. Op 29.4.2004 werd een regularisatieaanvraag ingediend, die echter werd geweigerd op 4/10/2004.

7. verklaarde in een schrijven van 8 augustus 2005 dat hij ter oeder trouw startte met de verbouwing van een bestaande woning. zou hem hebben verzekerd dat alles in orde was. Hij wist niet dat er al tweemaal een negatief advies werd afgeleverd door Stedebouw.

Op 12 september 2005 verklaarden te zullen voldoen aan de herstellvordering binnen een termijn van 6 maanden. Volgens een schrijven neergelegd door en zou de schuld voor het bouwmisdrijf volledig bij iggen. Dit zou blijken uit de verklaring van enerzijds en uit de door opgestelde facturen voor "instandhoudingwerken" anderzijds. De restanten zouden worden gesloopt binnen de kortst mogelijke termijn.

In zijn verklaring van 16 juni 2006 stelde steeds te hebben onderhandeld via de telefoon met Ter plaatse was dit steeds met en de kinderen. Het was een uitdrukkelijke vraag van dat de factuur op naam van werd opgesteld.

Nopens de tenlasteleggingen

8. De beklagden worden vervolgd
-voor het optrekken van een nieuwbouwwoning in een landschappelijk waardevol agrarisch gebied na een illegaal opgetrokken woning te hebben afgebroken met miskenning van de bepalingen van het decreet 22 oktober 1996 (tenlastelegging A1) en het instandhouden ervan (tenlastelegging A2);
-voor het instandhouden van de woning zonder stedenbouwkundige vergunning met miskenning van de bepalingen van het decreet 18 mei 1999 (tenlastelegging B);
met de verzwarende omstandigheid dat de vierde en vijfde beklagde aannemer is van bouwwerken.

9. De beklagden betwisten de tenlasteleggingen niet, behoudens wat betreft tenlastelegging A1 door de tweede en derde beklagde.

10. Het optrekken van dergelijke nieuwbouwwoning in een landschappelijk waardevol agrarisch gebied zonder welkdanige stedenbouwkundige vergunning ook is onmiskenbaar een ernstige inbreuk op essentiële stedenbouwkundige (bestemmings)voorschriften.

Reeds voor de aanvang van de beweerde "instandhoudingswerken" was er al geen sprake van een hoofdzakelijk vergund gebouw. Het aantal woonegelegenheden werd bovendien uitgebreid in agrarisch gebied.

11. Uit de strafinformatie blijkt afdoende dat de eerste, tweede en derde beklagde opdracht hebben gegeven tot het uitvoeren van (nieuwbouw)werken. In dat verband kan verwezen worden naar de verklaring van dat de opdracht uitging van zijn ouders (de eerste en de tweede beklagde) (stuk 41 strafdossier).

De derde beklagde verklaarde aan de politie dat en zichzelf toestemming gaven voor het uitvoeren van instandhoudingwerken (stuk 18 strafdossier).

Dat de vierde en vijfde beklagde buiten medeweten van de eerste, tweede en derde beklagde zou zijn overgegaan tot de afbraak van de bestaande woning om een volledige nieuwbouwwoning te zetten is niet geloofwaardig. Zulks blijkt niet enkel uit de omvang van de werken, waarop de eerste, tweede en derde beklagde, naar mag worden aangenomen, toezicht hielden, doch ook uit de prijs van de gefactureerde werken - waarvan niet duidelijk is wie deze betaalde - en het door de vierde beklagde voorgelegde stuk, waarvan hij stelt dat dit werd opgemaakt door de eerste beklagde. Dit stuk, dat niet van valsheid werd beticht, toont aan dat de eerste, tweede en derde beklagde zeer goed wisten welke werken zouden worden uitgevoerd en welke vermeldingen op de facturen moesten worden gezet om te vermijden dat "**we nieuwbouw hebben gezet**".

De vermelding op de facturen uitgaande van de vijfde beklagde stemt overigens precies overeen met de voorgestelde omschrijving op het door de vierde beklagde voorgelegde stuk, uitgaande van de eerste beklagde.

De vierde beklagde ontkent niet dat hij voor rekening van de vijfde beklagde de litigieuze werken aan de woning van de eerste, tweede en derde beklagden heeft uitgevoerd.

12. De vijfde beklagde stelt evenwel dat de ten laste gelede feiten werden begaan voor rekening van de vennootschap
Deze laatste vennootschap werd pas in 2000 omgevormd tot

Overeenkomstig artikel 775 W. Venn. blijft, wanneer een vennootschap, opgericht in een van de rechtsvormen genoemd in het wetboek vennootschappen, een andere van die rechtsvormen aanneemt, haar rechtspersoonlijkheid onveranderd voortbestaan in de nieuwe vorm.

13. Met de Wet van 4 mei 1999 werd in het Belgische straf- en strafprocesrecht de strafrechtelijke verantwoordelijkheid van rechtspersonen ingevoerd (B.S. 22 juni 1999 en van kracht sinds 2 juli 1999).

Een rechtspersoon is krachtens art. 5 Sw. strafrechtelijke verantwoordelijk voor misdrijven die hetzij een intrinsiek verband hebben met de verwezenlijking van zijn doel of de waarneming van zijn belangen, of die, naar blijkt uit de concrete omstandigheden, voor zijn rekening zijn gepleegd.

Een cumulatie in de vervolging van rechtspersoon en natuurlijke persoon is mogelijk.

Wanneer de geïdentificeerde natuurlijke persoon het misdrijf wetens en willens heeft gepleegd, dan kan hij samen met de rechtspersoon veroordeeld worden. Dit betekent dat hij (de natuurlijke persoon) de inbreuk bewust en vrijwillig moet hebben gepleegd. Dit vereist geen bijzonder opzet.

In onderhavige zaak brengt dit met zich dat rechtspersoon en natuurlijke persoon samen kunnen vervolgd en veroordeeld worden.

14. De vierde beklaagde heeft de misdrijven wetens en willens aangepleegd. De vierde beklaagde is de zaakvoerder van de vijfde beklaagde

die actief is als zelfstandig aannemer van bouwwerken. Als aannemer en professioneel wist hij zeer goed, minstens behoorde hij te weten, dat ingrijpende bouwwerken, zoals deze die hem werden opgedragen, niet mogen geschieden dan met een stedenbouwkundige vergunning. Het feit dat de eerste, tweede en/of derde beklaagde hem zouden verzekerd hebben dat alles in orde was of dat een vergunning werd bekomen, doet hieraan niet af. Bovendien diende hij op zijn hoede te zijn, nu er geen bouwplan voorhanden was en er evenmin een architect was, die toezicht hield op de werkzaamheden. Als professioneel diende de vierde beklaagde te weten dat het afbreken van een woning en het heropbouwen van een nieuwe woning bezwaarlijk als "instandhoudingswerken" kunnen worden aangemerkt.

Het loutere feit dat de muren van de bestaande muren gescheurd waren – zo dit reeds bewezen zou zijn, doet niets af aan het feit dat een stedenbouwkundige vergunning was vereist voor de uitvoering van de werken.

Als natuurlijke persoon is de vierde beklaagde strafrechtelijk verantwoordelijk.

15. Uit de omstandigheden blijkt dat het misdrijf door de vierde beklaagde werd aangepleegd voor rekening van de vijfde beklaagde, de vennootschap met name ten behoeve van het aannemersbedrijf.

Bijgevolg zijn zowel de natuurlijke persoon als de vennootschap strafrechtelijk aansprakelijk en kunnen zij samen worden veroordeeld.

16. Gelet op hetgeen voorafgaat, acht de rechtbank de tenlasteleggingen A1, A2 en B in hoofde van alle beklaagden bewezen.

Het staat vast dat de vierde en de vijfde beklaagde actief zijn in de aannemingssector en onroerende goederen bouwen en verbouwen.

Bijgevolg is ook de verzwarende omstandigheid, zoals omschreven in de dagvaarding in tenlastelegging A en B, naar voldoening van recht bewezen.

Nopens de straffen

17. De feiten kunnen worden gestraft met een gevangenisstraf van 8 dagen tot 5 jaar en met een geldboete van 26 euro tot 400.000 euro of met één van deze straffen alleen. Voor wat betreft de vierde en vijfde beklaagde zijn de minimumstraffen evenwel een gevangenisstraf van vijftien dagen en een geldboete van 2.000 euro, of één van deze straffen alleen

18. De bewezen verklaarde tenlasteleggingen zijn in hoofde van alle beklaagden de uiting van éénzelfde strafbare gedraging, zodat voor ze samen telkens slechts één straf moet worden opgelegd.

19. Bij de straftoemeting wordt rekening gehouden, zowel met de aard en de ernst van de bewezen feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van de beklaagden, zoals onder meer blijkt uit hun strafrechtelijk verleden.

De beklaagden pleegden een bijzonder ernstige inbreuk op de stedenbouwkundige voorschriften. In landschappelijk waardevol agrarisch gebied gingen zij over tot het uitvoeren van verregaande bouwwerken zonder rekening te houden met de ligging van het goed en de stedenbouwkundige bestemming.

Het eigengericht en wederrechtelijk optreden van de beklaagden heeft ernstige schade toegebracht aan de verwezenlijking van waardevol agrarisch gebied door het Vlaamse Gewest

De beklaagden dienen te beseffen dat zij zich niet ongestraft boven de wet kunnen stellen. Het belang van de gemeenschap bij een goede ruimtelijke ordening en stedenbouw kan niet ondergeschikt worden gemaakt aan het persoonlijk belang van de beklaagden.

Bovendien is het betekenisvol dat de beklaagden blijkens hun verklaringen zeer goed op de hoogte waren van de bestemming van het gebied waarin hun woning was gelegen, waardoor nieuwbouw onmogelijk was. De eerste beklagde gaf zelfs instructies aan de vierde en vijfde beklagde voor het opstellen van de facturen ten einde de schijn van de uitvoering van instandhoudingswerken te kunnen ophouden en te vermijden dat de bevoegde diensten zouden kunnen aantonen dat in werkelijkheid een nieuwbouwwoning werd gebouwd. Zo mochten gevelstenen en snelbouwstenen niet op de factuur worden vermeld.

De eerste beklagde werd op 18 januari 2000 reeds veroordeeld door het hof van beroep te Antwerpen wegens valsheid in geschrifte, gebruik van valse stukken en knevelarij.

De tweede, derde, vierde en vijfde beklagden daarentegen hebben een blanco strafregister.

Om al deze redenen dienen geldboetes zoals hierna bepaald te worden opgelegd.

De feiten, zoals hoger omschreven, werden gepleegd deels voor en deels na 1 maart 2004, datum vanaf wanneer de opdecimes waarmede de uitgesproken strafrechtelijke geldboetes worden verhoogd, werden gewijzigd, zodat de op te leggen geldboete met de zwaarste, meer bepaald met vijfenveertig decimes, moet verhoogd worden.

Nopens het herstel

20. De gewestelijke stedenbouwkundig inspecteur vorderde bij brief van 27 juli 2005 het herstel in de oorspronkelijke toestand.

De stedenbouwkundig inspecteur vorderde tevens een dwangsom van 150,00 EUR per dag bij niet uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

21. De herstellvordering verwees onder meer naar het feit dat de opgetrokken constructie in geen enkel opzicht aan de agrarische functie gerelateerd is, maar enkel een residentiële functie heeft en dat door de oprichting van de constructie in geen enkel opzicht het landschap beschermd of verder ontwikkeld wordt.

22. Nu uit de behandeling van de zaak ter terechtzitting is gebleken dat de alles in de oorspronkelijke toestand werd hersteld, is deze vordering evenwel zonder voorwerp geworden.

Bijzondere verbeurdverklaring van vermogensvoordelen

23. Het zou maatschappelijk onaanvaardbaar zijn dat de vijfde beklaagde de vermogensvoordelen zou behouden die rechtstreeks voortkomen uit de door hem gepleegde misdrijven. Het plegen van misdrijven mag immers niet lonen. Deze vermogensvoordelen dienen aldus te worden verbeurdverklaard.

Naast een geldboete past het bijgevolg de verbeurdverklaring van het vermogensvoordeel uit te spreken overeenkomstig artikel 42 en 43 bis van het Strafwetboek.

Het vermogensvoordeel werd geraamd op 19.010,65 euro, zijnde de som van de door de vijfde beklaagde aan de eerste, tweede en derde gefactureerde bedragen.

De rechtbank raamt het vermogensvoordeel in hoofde van de vijfde beklaagde naar billijkheid op 10.000 euro.

Het wederrechtelijk vermogensvoordeel werd niet teruggevonden in het vermogen van de beklaagde, zodat de uitgesproken verbeurdverklaring betrekking heeft op een daarmee overeenstemmend bedrag.

De feiten zijn van aard dat zij gestraft kunnen worden met een werkstraf of één of meer straffen van niet meer dan vijf jaar. De afwezigheid van voorgaande veroordelingen tot een criminele straf of een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden moet in acht genomen worden bij de toepassing van de strafwet.

* * * * *

OM DEZE REDENEN, en gelet op de volgende artikelen:

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 41 Wet van 15 juni 1935;
art. 162, 182, 184, 185§1, 189, 190, 194 Wetboek van Strafvordering;
art. 1, 2, 3, 7, 38, 39, 40, 41, 41bis, 42, 43bis, 50, 50bis, 65, 66, 100 Strafwetboek, alsmede de wetsbepalingen zoals in de tenlasteleggingen hiervoor aangehaald;
art. 1, 2, 3 Wet van 5 maart 1952;
art. 28, 29 van de wet van 1 augustus 1985;
art. 8, 14 §1 van de Wet van 29 juni 1964;

DE RECHTBANK, recht doende **OP TEGENSPRAAK**,

OP STRAFRECHTELIJK GEBIED

Ten aanzien van

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde tenlasteleggingen A.1, A.2 en B SAMEN, tot een **GELDBOETE van TWEE DUIZEND EURO**.

Verhoogt de geldboete met vijfenveertig opdecimes, aldus gebracht op ELFDUIZEND EURO.

Beveelt dat bij gebreke van betaling binnen de termijn bepaald bij art. 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van DRIE MAANDEN.

Zegt dat de beklaagde verplicht is een bedrag van VIJFENTWINTIG EURO, verhoogd met vijfenveertig decimes, aldus gebracht op HONDERD ZEVENENDERTIG EURO EN VIJFTIG CENT, te betalen als bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Ten aanzien van

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde tenlasteleggingen A.1, A.2 en B SAMEN, tot een **GELDBOETE van DUIZEND EURO**.

Verhoogt de geldboete met vijfenveertig opdecimes, aldus gebracht op VIJFDUIZEND VIJFHONDERD EURO .

Beveelt dat bij gebreke van betaling binnen de termijn bepaald bij art. 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van DRIE MAANDEN.

Zegt dat de beklaagde verplicht is een bedrag van VIJFENTWINTIG EURO, verhoogd met vijfenveertig decimes, aldus gebracht op HONDERD ZEVENENDERTIG EURO EN VIJFTIG CENT, te betalen als bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Ten aanzien van

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde tenlasteleggingen A.1, A.2 en B SAMEN, tot een **GELDBOETE van DUIZEND EURO**.

Verhoogt de geldboete met vijfenveertig opdecimes, aldus gebracht op VIJFDUIZEND VIJFHONDERD EURO .

Beveelt dat bij gebreke van betaling binnen de termijn bepaald bij art. 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van DRIE MAANDEN.

Zegt dat de beklaagde verplicht is een bedrag van VIJFENTWINTIG EURO, verhoogd met vijfenveertig decimes, aldus gebracht op HONDERD ZEVENENDERTIG EURO EN VIJFTIG CENT, te betalen als bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden, en aan de occasionele redders.

Ten aanzien van

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde tenlasteleggingen A.1, A.2 en B SAMEN, tot een **GELDBOETE van TWEE DUIZEND EURO**.

Verhoogt de geldboete met vijfenveertig opdecimes, aldus gebracht op ELFDUIZEND EURO.

Beveelt dat bij gebreke van betaling binnen de termijn bepaald bij art. 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van DRIE MAANDEN.

Zegt dat de beklaagde verplicht is een bedrag van VIJFENTWINTIG EURO, verhoogd met vijfenveertig decimes, aldus gebracht op HONDERD ZEVENENDERTIG EURO EN VIJFTIG CENT, te betalen als bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Ten aanzien van

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde tenlasteleggingen A.1, A.2 en B SAMEN, tot een **GELDBOETE van DRIEDUIZEND EURO.**

Verhoogt de geldboete met vijfenveertig opdecimes, aldus gebracht op ZESTIENDUIZEND VIJFHONDERD EURO .

Zegt dat de beklaagde verplicht is een bedrag van VIJFENTWINTIG EURO, verhoogd met vijfenveertig decimes, aldus gebracht op HONDERD ZEVENENDERTIG EURO EN VIJFTIG CENT, te betalen als bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Veroordeelt de beklaagden

HOOFDELIJK tot de kosten, gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, ten bate van de Staat tot heden begroot op **45,80 EUR**.

Veroordeelt de beklaagde tot de eigen kosten (vonnisafschrift), gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, ten bate van de Staat tot heden begroot op **68,98 EUR**.

Legt de veroordeelden

eveneens ELK een vergoeding op van 28,84 EURO in uitvoering van art. 6 van de Programmawet van 27 december 2006 en van art. 77 van het K.B. van 27 april 2007 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken.

WAT BETREFT DE HERSTELVORDERING

Zegt dat de vordeirng tot herstel zonder voorwerp is geworden.

WAT BETREFT DE BIJZONDERE VERBEURDVERKLARING

Beveelt in hoofde van de vijfde beklaagde overeenkomstig artikel 42 § 3, 43 en 43 bis strafwetboek, de bijzondere verbeurdverklaring van 10.000,00 euro, zijnde vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen.

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van het vonnis, in hoofde van de beklaagde, **wat betreft vijfduizend euro van het verbeurd verklaarde bedrag van tienduizend euro** zal uitgesteld worden voor een termijn van **DRIE JAAR** te rekenen vanaf heden, ingeval gedurende de proeftijd geen nieuw misdrijf wordt gepleegd dat een veroordeling tot een criminele of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel tot gevolg heeft.

Aldus gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting op **02 oktober 2007**.

Aanwezig :

- alleenrechtsprekend rechter, voorzitter;
- toegevoegd substituut- Procureur des Konings;
- griffier